

5, 3.]; домъ отца небеснаго [Іоан. 14, 2];
земля на живы тѣ [По. 26, 13.]; Ново
небе и Новѣ земѣ [Апок. 21, 1]; а съ-
стои́ніе то нмѣ съ нарича: жи́знь вѣ-
чнѣ [Іоан. 3, 15]; покой и съвѣствово
[Евр. 4, 9. 10]; насла́діе неувѣдаемо и
нетленно [1 Петр. 1 4]; радость неизгла-
голанна и неотемаема [Іоан. 16; 22. 24];
и съ дру́гы приличны имена. О Раю! Раю,
ныне можемъ да та препечелимъ, а не-
можемъ съ ду́мы да та никажимъ, гдѣ
то съмѣи́ Іисусъ Христосъ ще вѣди сла-
вѣ и мѣсецъ на праведны тѣ.

а. Всякъ чело́вѣкъ, ще да нди у дру́го мѣ-
сто, на дру́гы животъ: то и азъ ще ндж;
И съкн си нагласѣва онѣи мѣсто, до гдѣ
то е живъ у този свѣтъ.

б. Діаволъ-а, съкъ малко съѣтовно у-
слажденіе, быка ма, да нагласѣ мое то
безсмертіе, у вѣчнѣ тѣ можѣ.

г. Господь ма быка, съ малко пока-